

Húsvét ideje – Jézus Krisztus feltámadása

Ajánlott zsoltárok: 30, 33, 66, 95, 98, 116, 117, 118, 138, 155, 174–179,
191–196, úrvacsorai énekek: 454–455, 505–508, 517–518.

501 szöveg és dallam: húsvéti ének a 12. századból
fordítás: Árokháty B., Szabadka, 1939

Krisz-tus fel - tá - ma - dott, Kit ha - lál el - ra - ga - dott;
Ha ő fel nem tá - mad, Nincs töb - bé bűn - bo - csá - nat,
Ör - vendezzünk, vi - gad - junk, Krisztus lett a vi - ga - szunk.
De él, e - zért szent ne - vét, Zengjük ő di - csé - re - tét.
Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!
Hal - le - lu - ja!
Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!
Ör - vendezzünk, vi - gad - junk, Krisz - tus lett a vi - ga - szunk.
Hal - le - lu - ja!

szöveg: Bathydány-graduál, 17. sz. eleje
dallam: Debrecen, 1774 (Az Istennek szent angyala)

502

1. E vi - lág - nak fé - nyes - sé - ge,
És szen - tek - nek üd - vös - sé - ge,
Krisz - tus Jé - zus egy re - mé - nye,
Menny - nek, föld - nek te - rem - tő - je!

2. Kegyetlen halált meggyőzéd, / Ördög hatalmát elvévéd,
Pokol torkát bérekesztéd, / Bűnünket rólunk elvévéd.
3. Teáltalad megváltattunk, / Teáltalad szabadultunk,
Teáltalad igazultunk, / Teáltalad megtartattunk.
4. Alázatosan könyörgünk, / Buzgó szívből esedezünk:
Légy minékünk segítségünk, / Mert jól látod, mely sok
bűnünk.
5. Add Szentlelked ajándékát. / Örök életnek jutalmát,
Engeszteld Atyád haragját, / Láthassuk ő szent irgalmát.
6. Te vagy mennyország kapuja, / És üdvösségnek ajtaja,
Bűnösöknek szószólója, / És csak egy közbenjárója.
7. Dicsőség légyen Atyának, / Tenéked, ő szent Fiának,
És a mi Vigasztalónknak, / A teljes Szentháromságnak.

1. Krisz - tus a sír - bolt fog - lya volt,
Ám har - mad - nap fel - tá - ma - dott,

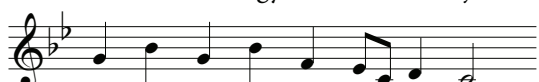
Szen - ved - ve bün - te - té - sünk',
É - le - tet nyer - ve né - künk.

Jer - tek, hát mind ör - vend - jünk,

Az Úr - nak így é - ne - kel - jünk:

Ó, há - la, hal - le - lu - ja!

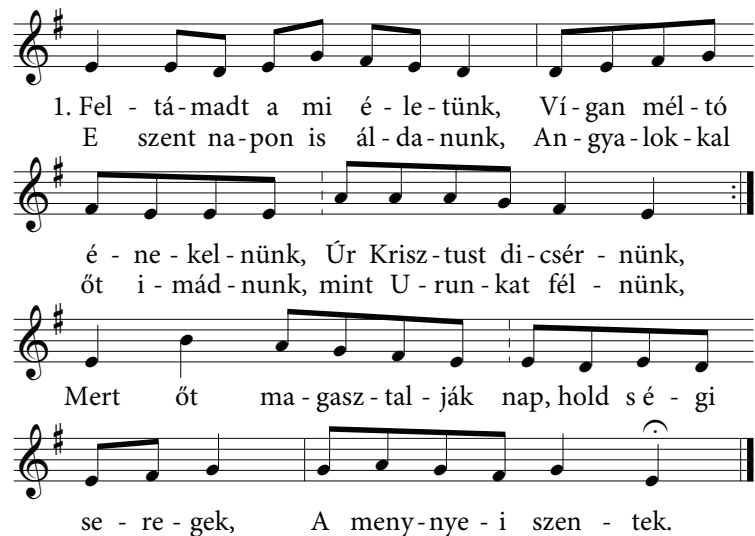

Hal - le - lu - ja!

2. Senki sem volt, ki a halált / Meghódoltatta volna.
Mert minden ember bűnben járt, / S ránk szakadt bűnünk
zsoldja.
Így lett úrrá a halál, / Előtte senki meg nem áll,
Uralkodik fölöttünk. / Halleluja!

3. Jézus a mi helyünkre állt, / Ember lett Ég Fiából.
A bűnt legyőzve, a halált / Megfosztotta jogától.
Bár még látjuk a halált, / Minékünk az már mit sem árt,
Hisz nincs fullánkja többé. / Halleluja!
4. Ilyen bajvívás nem volt még: / Küzdött halál és élet,
Mígnem a Halál erején / Az Élet győztessé lett.
Az ige valóra vált: / Krisztus halála a halált
Elnyelte, megcsúfolta. / Halleluja!
5. Ímé, a Húsvéti Bárány, / Kit Isten rendelt régen:
Ott fenn, a magas keresztfán / Ég szeretet tüzében.
Ajtónkon vére a jel, / S ha hitünk reá mutat fel,
Az Öldöklő nem bánthat. / Halleluja!
6. Teljes szívünkből vigadjunk / Legszentebb ünnepünkön,
Mert ma erre virradhattunk: / Krisztus a nap egünkön.
Kegyelme mint napsugár / A szívünkben ott ragyog már,
S a bűn éjének vége. / Halleluja!
7. Ó, húsvét édes Kenyere, / Mely új életre táplál!
Régi kovásznak nincs helye / Kegyelem asztalánál!
Krisztus: égi eledel, / A lelkünk' ez üdíti fel,
A hit csak ettől éled! / Halleluja!

» *Halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai. (Jel 1,18)*

1. Fel - tá - madt a mi é - le - tünk, Ví - gan mél - tó
E szent na - pon is ál - da - nunk, An - gya - lok - kal

é - ne - kel - nünk, Úr Krisz - tust di - csér - nünk,
öt i - mád - nunk, mint U - run - kat fél - nünk,

Mert öt ma - gasz - tal - ják nap, hold s é - gi
se - re - gek, A meny - nye - i szen - tek.

2. A földben minden gyökerek, / Fáknak bimbói terjednek, mezők
megzöldülnek, / Ég madarai zengenek, / Fákon vígan énekelnek,
szárnyukkal repdesnek; / Minden illatozó füvek gyönyörködtet-
nek, / Dicséretre intnek.
3. Mert feltámadt ő igazán, / Angyala jelenté nyilván koporsónak
jobbán; / Tanítványival vigadván / Megjelent Galileában, Pétert
vigasztalván: / Örvendj, aki voltál gyakran bűnért sírásban, / Alá-
zatosságban.
4. Dicséret a nagy Istennek, / Életet ki nyert népének, a bűnös ember-
nek, / Őt részeltetvén egeknek, / Gyönyörűségben minden lakóhe-
lyeinek; / Lelki javaival népét meglátogatja, / Megtérését várja.

1. Em - lé - kez - zünk e na - pon U - runk - nak ha - lá - lá - ról
És fel - tá - ma - dá - sá - ról, né - ki ad - ván há - lá - kat:

Ir - gal - mazz né - künk!

2. A Krisztus feltámadá nekünk üdvösségünkre,
És feltámadásával nekünk hozott életet: Irgalmazz nekünk!
3. Ezen mi mind örüljünk, az Úr Istent dicsérjük,
És adjunk nagy hálákat édes Üdvözítőnknek: Irgalmazz nekünk!
4. Krisztus nekünk adaték, igaz húsvéti bárány,
Ki elmosá vérével e világnak bűneit: Irgalmazz nekünk!
5. Krisztus nagy kínt szenvedett, eltörölte a halált,
Dicső győzedelmével, nekünk üdvösségünkre: Irgalmazz
nekünk!
6. Hála legyen tenéked, mi édes Üdvözítőnk,
Hogy minket megmentettél minden ellenséginktől: Irgalmazz
nekünk!
7. Adjad te Szentlelkedet, hogy ezeket hihessük
És vallhassuk örökké mindeneknek előtt: Irgalmazz nekünk!
8. Adjad, hogy feltámadjunk mi is minden bűnünkből,
És járhassunk előtted új életben örökké: Irgalmazz nekünk!

1. Krisz-tus, ím, fel-tá-ma-da, né-künk ö-rö-met a-da,

Vé-re re-ánk á-ra-da, hasz-na raj-tunk ma-ra-da:

Nyerj ir-gal-mat, köz-ben-já-ró Jé-zus Krisz-tus,

szent A-tyád e-lőtt!

2. Krisztus meghalt bűnünkért, feltámadott éltünkért,
Mi vigasztalásunkért, megigazulásunkért;
Nyerj irgalmat, közbenjáró Jézus Krisztus, szent Atyád előtt!
3. Krisztus kínja érdemünk, szent halála váltságunk,
Vére ártatlanságunk, felkölte vigasságunk;
Nyerj irgalmat, közbenjáró Jézus Krisztus, szent Atyád előtt!
4. Ez az Isten Báránya, váltságunknak aránya,
Halálunknak halála, a kígyónak rontója;
Nyerj irgalmat, közbenjáró Jézus Krisztus, szent Atyád előtt!
5. Az ő feltámadása lón pokolnak romlása;
Az ő örömmondása lelkünknek vidulása;
Nyerj irgalmat, közbenjáró Jézus Krisztus, szent Atyád előtt!
6. Ő megmente bűnunktől, a törvénynek átkától,
Istennek haragjától, az ördögtől, pokoltól;
Nyerj irgalmat, közbenjáró Jézus Krisztus, szent Atyád előtt!
7. Azért mi is bűnünkéből, feltámadjunk vétünkéből,
E világi kínunkból és mi nagy halálunkból;
Nyerj irgalmat, közbenjáró Jézus Krisztus, szent Atyád előtt!

8. Közbenjáró Krisztusunk, egyetlenegy váltságunk,
Kérünk, légy mi oltalmunk, hogy végül boldoguljunk;
Nyerj irgalmat, közbenjáró Jézus Krisztus, Szent Atyád előtt!

1. Krisz-tus fel-tá-ma-da i-gaz-ságunk-ra,

U-tat szer-ze mennyor-szág-ra,

ö-rök bol-dog-ság-ra.

2. Mind e világ terhet vállára vette,
A hatalmas Atya Istent értünk megkövette.
3. De lám, ezt nem érti a hálátlanság,
Emberekre honnan szállott ennyi nyomorúság.
4. Azért nem fogadják Isten beszédét,
Jóra intő szent Igéjét: Krisztust, üdvösségét.
5. „Krisztus feltámadá” – sokan kiáltjuk,
De a bűnnek undokságát mi meg nem utáljuk.
6. Tudva, bűnben élünk, semmit nem félünk,
Azért a Krisztus halála nem használ minékünk.
7. Támadjunk fel testben azért a bűnből,
Melyért mi kirekesztettünk a nagy dicsőségből.
8. Vegyük nagy jó kedvvel Krisztus jóvoltát,
Atya Isten előtt való kedves áldozatját.
9. Dicsőség mennyégben az Úr Istennek,
Atya, Fiú, Szentléleknek, mindörökké. Ámen.

1. Jé - zus, én bi - zo - dal - mam,
Ben - ned van nyu - go - dal - mam.

És Meg - vál - tóm é - le - tem - ben,
Nem kell sem - mi - től ret - teg - nem,

Ha - lál nagy éj - sza - ká - ja,

Bár ret - tent - sen ful - lánk - ja.

2. Jézus, én Megváltóm él, / Én is látom az életet:
Lészek Üdvözítőmnél, / Immár semmi sem rettenthet:
Ő a Fő, és nem hagyja, / Hogy elveszék egy tagja.
3. Reménység kötelével / Véle már összeköttem,
Erős hitem kezével / Már öbelé helyeztettem;
El nem szakaszt tőle már / Sem élet, sem a halál.
4. Földi porból vett porom / Végre ismét porba tér meg,
De föltámaszt egykoron / Megváltóm, hogy véle éljek.
Végtelen dicsőségben / Nála lések mennyégben.
5. Ami fáj itt és sóhajt, / Az ott léssen dicsőséges;
Földből szépen ott kihajt, / Mi itt ínségekkel teljes.
Erőtelenységemet, / Ott letésem bűnömet.
6. Bátorságban legyetek: / Jézus hordoz mint övéit,
Hát ne keseregjete: / Krisztus újonnan megépít.
Angyalának szavára / Felkeltek nemsokára.

7. Emeld fel hát lelkedet, / Hagyj el minden földi vágyat;
Bízd rá arra szívedet, / Kiből üdvösséged árad.
Jézusnál tartsd kincsedet, / Légyen Jézusé szíved!

szöveg, dallam: M. Luther, 1524
fordítás: Bodrog M.

509

1. Jé - zus Krisz-tus, Üd - vö - zít - tőnk, Ha - lál - tól megmentőnk,

É - let - re tá - madt: Di - csér - jük jó A - tyán - kat!

Jé - zus, ir - gal - mazz ne - künk!

2. Néki semmi bűne nem volt, S vétkünkért ő lakolt.
Békénknek ára Ártatlan, szent halála.
Jézus, irgalmazz nekünk!
3. Élet, halál Ura ő már, Menedék, sziklavár.
Száll örömeinek: Miénk az örök élet!
Jézus, irgalmazz nekünk!

1. Di - cső - ség né - ked, Is - te - nünk,
Fi - ad - dal e - gyütt di - csé - rünk.
E - le - get ő tett mi - ér - tünk.
Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja,
hal - le - lu - ja!

2. Harmadnap, húsvét hajnalán / A kő még sírján sötétlett,
De ő mint élő kilépett. / Halleluja, halleluja!
3. Az angyal szólt: Ne féljete! / Szívetek Jézushoz vágyik.
Üres a sírja, nincs már itt! / Halleluja, halleluja, halleluja!
4. Bízattok! Él! Feltámadott! / Leküzdött minden ínséget.
Halálon győzött az élet. / Halleluja, halleluja, halleluja!
5. Mi téged kérünk, Krisztusunk, / Élő és győztes Vezérünk:
Add meg, mi üdvös minékünk! / Halleluja, halleluja, halleluja!
6. Hogy bűnt levette áldhassunk, / S örökké zengjen az ének:
Dicsőség Jézus nevének! / Halleluja, halleluja, halleluja!

1. Mind jö - je - tek, ör - vend - je - tek, Nagy ví - gan
é - ne - kel - je - tek! Ím, kész már üd - vös - sé - ge - tek!
Refr. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu -
ja, hal - le - lu - ja, Di - csé - rünk, Is - ten szent Fi - a!

2. Meghalt, de már feltámadott. / Legyőzött bűnt és bánatot.
Jer, néki hálát mondjatok!
Refr. Halleluja... Dicsérünk, Isten szent Fia!
3. Megvívta már a nagy csatát, / Ki értünk adta önmagát,
Szétzúzta poklok ajtaját.
Refr. Halleluja... Dicsérünk, Isten szent Fia!
4. Isten Fiának zengjete! / Ujjongó hálaéneket,
Ki ily nagy jót tett véletek!
Refr. Halleluja... Dicsérünk, Isten szent Fia!
5. Csak téged áldjon énekünk, / Szentháromság egy Istenünk,
A földön s mennyben légy velünk!
Refr. Halleluja... Dicsérünk, Isten szent Fia!

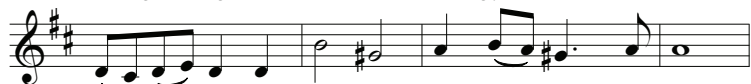
1. Győ - zel - met vet - tél, ó, Fel - tá - ma - dott!

Di - cső - ség - gel fé - nyes a di - a - da - lod!

Ma - gas ég - ből szállt le an - gya - li kö - vet,

Hogy el - hen - ge - rít - se a ne - ház kö - vet.

Győ - zel - met vet - tél, ó, Fel - tá - ma - dott!

Di - cső - ség - gel fé - nyes a di - a - da - lod!

2. Lásd, ott az Jézus, az Üdvözítő!
Ne kételkedj többé: ő jelent meg, ő!
Ujjongj, Isten népe, hirdesd szüntelen,
Jézusé a végső, döntő győzelem!
Győzelmet vettél...
3. Mért félne szívem? Él az én Uram,
Békesség Királya, benne nyugta van,
Ő a diadalmam, pajzsom, életem,
Szívemben már nincsen semmi félelem.
Győzelmet vettél...

1. Krisz-tus, vi - rá - gunk, Szép ter-mő á - gunk!

Fel - tá - madt Krisz - tus, vi - gad - junk,

Bű-nünk-ből már fel - tá - mad-junk!

2. Ki feküdt sírban, / Felkelt nagy vígan.
Feltámadt Krisztus, vigadjunk, / Bűnünk-ből már feltámadjunk!
3. Feltámadt fényünk, / Krisztus, reményünk.
Feltámadt Krisztus, vigadjunk, / Bűnünk-ből már feltámadjunk!
4. A pokol elhült, / Halál elrémult.
Feltámadt Krisztus, vigadjunk, / Bűnünk-ből már feltámadjunk!
5. Él az Úr nyilván, / A bűnt lebírván.
Feltámadt Krisztus, vigadjunk, / Bűnünk-ből már feltámadjunk!
6. Jézusnak éljünk, / Semmit ne féljünk!
Feltámadt Krisztus, vigadjunk, / Bűnünk-ből már feltámadjunk!
7. Boldogság véled / Földön az élet!
Feltámadt Krisztus, vigadjunk, / Bűnünk-ből már feltámadjunk!
8. Ha véled járunk, / Jó halált várunk.
Feltámadt Krisztus, vigadjunk, / Bűnünk-ből már feltámadjunk!
9. Az Úr minékünk / Nagy reménységünk,
Feltámadt Krisztus, vigadjunk, / Bűnünk-ből már feltámadjunk!
10. Dicsőség légyen / Istennek égben!
Feltámadt Krisztus, vigadjunk, / Bűnünk-ből már feltámadjunk!

1. Ör - ven - dez - ze - tek, e - gek,

Ti is, föl - di se - re - gek!

Mind - nyá - jan ö - rül - je - tek,

Ví - gan é - ne - kel - je - tek,

Mert U - runk fel - tá - ma - dott,

Né - künk é - le - tet a - dott.

2. Jézus él, mi is élünk, / A haláltól nem félünk,
Mert ő diadalmat vett, / Bűnünkért eleget tett
Isteni erejével, / Hathatós érdemével.
3. Nékünk megigazolást / És a bűnből gyógyulást,
Istennel békességet / És boldog reménységet
Nyert feltámadásával, / Örök igazságával.
4. Előtted arcra esünk, / S kérünk, édes kezesünk:
Részeltess halálodnak / És feltámadásodnak
Drága érdemeiben, / Édes gyümölcsseiben.

5. Cselekedd Szentlelkeddel, / Végtelen érdemeddel,
Hogy új életet éljünk, / Végre porból felkeljünk
Örök, nagy boldogságra / És halhatatlanságra.

szöveg: Kádár F. 517
dallam: Berkesi S.

1. U - ram, kö - zel vol - tam hoz - zád, még - is el - sza - kad - tam.

Meg - val - lat - ták hú - sé - ge - met, ne - ved meg - ta - gad - tam.

Ha - lá - lod - nak har - mad - nap - ján vá - dol - nak a fé - nyek,

Ha - lá - lod - nak har - mad - nap - ján sír - va haj - tok tér - det.

2. Uram, kerestelek téged, céltalan futottam:
Csak magamig, másokig, majd sírodig jutottam.
Halálodnak harmadnapján megszűnik az átok,
Halálodnak harmadnapján szívem megtalálod.
3. Uram, taníts hinni benned, várni új csodára,
Tedd életem hűségessé, legyen szavam hála!
Halálodnak harmadnapján zendülnek a fények,
Halálodnak harmadnapján én is áldlak téged!

1. Jé - zus meg - halt bú - ne - in - kért,
Mi meg - i - ga - zu - lá - sun - kért

Har - mad - nap fel - tá - ma - dott,
Min - den - ről szá - mot a - dott.

Meny - nye - i szent Aty - já - nak,

És ő i - gaz - sá - gá - nak

A vált - sá - got meg - fi - zet - te,

A bú - nő - sök - nek he - lyet - te.

2. Életét maga letette / Önként és jó kedvéből,
Azt maga ismét felvette / Isteni erejéből.
Ó, csudáknak csudája! / Íme, az Isten Fia
Értem életet áldozott, / Élővé holtból változott.
3. A meghalt Jézus vére szólt / Nékünk oly drága dolgot,
Mert e vér Isten vére volt, / Bűnt, halált ezzel oldott.
Vér, melynek nincsen mása, / Ó, Betlehem forrása!
Ó, Jézus egy áldozatja, / Isten gyönyörű illatja!

4. Hogy ez kedves volt Istennek, / Azt azzal megmutatta,
Hogy szent testét ő Szentjének / Sírban soká nem hagyta.
És a halál kötelét, / A koporsónak törét
Harmadnap széjjeloldozta, / Fiát fogságból kihozta.
5. Jézus, én megholt életem, / Jézus, feltámadásom,
Benned bűntől mentté lettem, / Benned igazulásom.
Ó, adj hát segítséget, / Lelki eleveniséget
Az első feltámadásra: / Az új életben járásra.
6. Istenséged megmutatád / Életedben, holtodban;
Hatalmasan bizonyítád / Sírból kiszállásodban.
Ez isteni erővel / Jövel, ó, Jézus, jövel!
Adj új életet s meghalást, / S majd második feltámadást!

» A békesség Istene pedig, aki az örök szövetség vére által kihozta a halottak közül a mi Urunkat, Jézust, a juhok nagy pásztorát, tegyen készsége titeket minden jóra, akaratának teljesítésére, és munkálja bennünk azt, ami kedves öelötte Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön-örökké. Ámen. (Zsid 13,20–21)

1. Jé - zus, ki a sír - ban va - lál,
Ál - ta - lad meg - halt a ha - lál,
Az é - let pe - dig fel - tá - ma - dott,
Mert szent tes - ted meg nem rot - ha - dott.
Él a Jé - zus, a mi fe - jünk,
Ke - resz - tyé - nek, é - ne - kel - jünk,
Ül - vén hús - vét ün - ne - pe - ket,
Új győ - ze - del - mi é - ne - ket.

2. Hol van, koporsó, hatalmad?
Elveszett nyert diadalmad.
Hová lett, ó, halál, a fullánk,
Melyet fensz már régóta reánk?
Már nem rettegünk miatta,
Mert Jézus meghódoltatta
Ama félelmek királyát,
Megnyitván sírjának száját.
3. Nincs már szívem félelmére
Nézni sírom fenekére,
Mert látom Jézus példájából,
Mi lehet a holtak porából.
Szűnjetek meg, kétségeim,
Változatok, félelmeim,
Reménységgé, örömökké,
Mert nem alszom el örökké.
4. Sőt, hiszem, hogy e tört cserép
Edény leend még egyszer ép,
És tetemim megépíttetnek,
Bár veséim megemésztetnek.
Gyalázat elvettetésem,
De pompás lesz kikelésem,
Új eget látván ezekkel
Az újra megnyílt szemekkel.
5. Jézus, segíts engem ebben,
Hogy éltem folyjék szentebben,
És hogy ne menjek ítéletre,
Támassz fel engem új életre.
A te Lelkednek ereje
Az új életnek kútfeje;
Hogy hadd legyek élő személy,
Lelked által énbennem élj!

520 szöveg: Batthyány-graduál, 17. sz. eleje
dallam: Debrecen, 1774

E hús-vét ün - ne - pé - ben, E hús-vét
Ki ér-tünk meg-holt Fi - át, Ki ér - tünk
ün - ne - pé - ben Di - csér-jük Is - tent szív - vel,
meg-holt Fi - át Fel - tá-masz-tot - ta test - ben.
En - nek ö - rül föld, Ten - ger és a menny víg ked - vé - ben;
Min - den é - lő ál - la - tok sok rend - ben,
Mik ég - ben, föl - dön van - nak sok rész - ben,
Fák, fü - vek és min - den vi - rá - gok
Ú - jul - nak ö - röm - ben.

521 szöveg: Budai É., Debrecen, 1806
az előző dallamra

E húsvét ünnepében, / E húsvét ünnepében / Örvendjünk, keresztyé-
nek! / Szívünk teljességében, / Szívünk teljességében / Illik szánkba
víg ének. / A feltámadott / Jézus nekünk zálogot adott, / Hogy bár a
föld gyomrába tétetünk, / Megújul valójába' életünk; / E hittel mi-
dön ünnepelünk, / Te légy, Jézus, velünk!

Mennybemenetel – Jézus Krisztus megdicsőülése

Ajánlott zsoltárok: 2, 24, 47, 97, 99, 110, 162, 175.

szöveg: Várad, 1566
dallam: középkori kanció népi változata

531

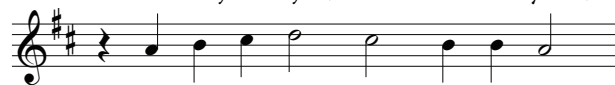

1. A Krisz-tus menny - be fel - mé - ne,
Hogy né - künk he - lyet szer - ze - ne,
Aty - já - val meg - bé - kél - tet - ne,
É - let - re bé - vin - ne.

- Ó, mi kegyelmes Mesterünk, / Emlékezzél meg mirőlünk,
Ki meghaltál volt érettünk, / Légy jelen mivelünk!
- Te látod mennyből éltünket / És nagy keserűséginket;
Vigasztald meg mi lelkünket, / Hogy higgyünk tégedet.
- Mert megfogadtad minekünk, / Hogy léssz örökké mivelünk;
Adjad Szentlelked minekünk, / Hogy benned hihessünk.
- És oltalmaz meg mindentől, / Szent Atyádnak haragjától,
Ördögtől és kárhozattól, / Minden dühösségtől.
- Tekints nagy gyarlóságinkra, / E világ csalárdságára;
Vigyél be a boldogságba, / Te szent országodba.
- Mindnyájan, ti, keresztyének, / Az Úr Krisztust dicsérjétek,
Őnéki hálát adjatok, / Felmagasztaljátok.
- Dicséret légyen Atyának / És ő Fiának, Krisztusnak,
És a mi Vigasztalónknak, / A Szentháromságnak.

1. Ó, győ - zel - mes nagy Ki - rá - lyunk,
Is - ten jobb - ján, fönt a mennyben,

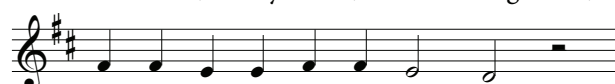
Ki ál - tal nyer - tük vált - sá - gunk,
Az é - gi lel - kek kö - ré - ben

Mily di - cső - ség - be men - tél!
Ki - rá - lyi szék - be ül - tél.

Üdv - ben, fény - ben, fen - sé - ge - sen,

győ - zel - me - sen u - ral - ko - dol.

Ég és föld csak né - ked hó - dol.

2. A Kérubok nagy serege, / Szeráfok ékes éneke,
Tenéked zeng, Királyunk!
Megszerezted, ó, Mesterünk, / Az örök üdvöt minékünk,
Melyért mi áldva áldunk.
Zengjen, csengjen a dicséret és tisztelet, hálaének
Dicsőséges szent nevednek!

3. Jöjj, Jézusunk, szent trónodról, / Hol győztesen uralkodol;
Jöjj, mint egykor ígérted!
Hozzánk oly irgalmas voltál, / Hogy véredben megváltottál:
Vidd győzelemre műved!
Addig mindig imádkozva és vigyázva várunk téged,
Hogy majd együtt legyünk véled!

szöveg: *Iesu nostra redemptio* latin himnusz | fordítás: Öreg graduál, 1636
dallam: Kolozsvár, 1744 (Örvendezzen már e világ)

1. Jé - zus Krisz - tus, mi ki - rá - lyunk,

Te - rem - tőnk és i - gaz - sá - gunk,

Meg - vál - tőnk és vi - dám - sá - gunk,

Ki test - ben la - ko - zál ná - lunk:

2. Honnan érdemlettük tőled, / Hogy bűneinket elvegyed,
A szörnyű halált is szenvedd, / E világot kedvedbe vedd?
3. Pokolra értünk leszálltál, / Fogságból kiszabadítál,
A halálból feltámadtál, / Mennyben nekünk helyt foglaltál.
4. Kérünk azért, édes Urunk, / Légy szószólónk és gyámolunk,
És mikor innen távozzunk, / Adjad szent színedet látunk.
5. Dicsőség légyen tenéked, / Atyádnak együtt tevéled!
Áldassék a te Szentlelked, / Kit nálunk hagytál helyetted!

534 szöveg: Keresztesi J., Debrecen, 1806
dallam: L. Bourgeois, Lyon, 1547 (138. zsoltár)

1. Úr Jé-zus, a - ki fel - ség - gel
És ot - tan vet - tél ha - tal - mat,

És di - cső - ség - gel men - tél ég - be,
Nagy bi - ro - dal - mat, tel - jes - ség - be:

Lel - künk áld - ja Is - ten - sé - ged,

És hí - ven té - ged ma - gasz - ta - lunk,

Bár - ha nem lá - tunk sze - münk - kel,

De hi - tünk - kel meg - ta - pasz - ta - lunk.

2. Te is e dicsőségedből, / Szent székedből fordítsd le szemed, / Erőtlen teremtésidre, / Híveidre öntsd ki érdemed. / Mennyben létednek hasznában, / Javaiban részesekké tégy; / Szent Atyád előtt éretünk, / Kik vétettünk, esedezőnk légy.
3. Mivel te utat nyitottál, / És tanítottál mennybe menni, / Adjad, hogy téged kövessünk, / És siessünk nyomodba' lenni. / Segítsd igyekeztünket, / Vond szívünket te magad után, / Hogy a te akaratomnak / S nyomdokodnak járassunk útján.

4. Majd ha megfutjuk pályánkat, / Várt pálmánkat a kezünkbe add,
/ Lelkünket, ó, szerelmesünk, / Hű kezesünk, magadhoz fogadd! /
Testünket is emeld végre / Dicsőségre isteni karral, / Hol tégedet szemlélhessünk, / Dicsérhessünk az égi karral.

szöveg: B. Gesius, 1601 | fordítás: Ugrai Kovács A., Hamar I.
dallam: M. Franck, 1627/28

535

1. Meg - vál - tónk föld - ről menny - be ment,

Hal - le - lu - ja!

He - lyet ké - szít ne - künk ott fent.

Hal - le - lu - ja!

2. Bűneink terhét vállalta, Halleluja,
Életét érttünk adta. Halleluja!
3. Halál, bűn és pokol felett, Halleluja,
Harmadnap győzelmet szerzett. Halleluja!
4. Visszajön egykor fényesen, Halleluja,
Meglátja minden földi szem. Halleluja!
5. Dicsőség mennyben Istennek, Halleluja,
Atya, Fiú, Szentléleknek! Halleluja!

1. Szent e - gek, min - den bol - do - gok haj - lé - ki,
A nagy ki - rály jön, nyíl - ja - tok meg né - ki!
Nagy osz - lo - pi a le - ve - gő - ég - nek,
En - ged - je - tek u - tat e fel - ség - nek!
A - ki kez - det - ben ti - te - ket te - rem - tett,
A - ki azt mon - dá: lé - gyen ég és föld, s lett;
A - ki I - gé - je a nagy Is - ten - nek,
A - ki ál - tal let - te - nek min - de - nek,

2. Ő a békeesség örök tanácsában, / Mint aki legfőbb a váltság titkában,
/ Emberré lett a teljes időben, / A bűn terhét szenvedte testében. /
Meghalt, áldozván halálos kínjával, / De fel is támadt maga hatalmával; /
Ím, győzedelmes bajnok módjára / Felmegy, és ül szent Atyja jobbára.
3. Mennybe menése az Emberfiának / Záloga lelkünk mennyei jussának,
/ Melyet szerzett mint kezes vérével, / És közöl minden igaz hívével. /
Ő emberré, mi atyánkfivá lett, / Atyjának minket örökösivé tett; /
Maga előttünk mennybe felmene, / Nékünk is helyet hogy készítene.
4. Ó, kegyes Jézus, üdvösségünk ára, / Vállalt kezes, ki szent Atyád jobbára
/ Magasztaltattál, te, ki örök, nagy, / Atyáddal egy és örök Isten vagy: /
Arra szerezte utat érdemmeddel, / Isten Atyánktól nyert örökségeddel,
/ Hogy dicsőséged lakóhelyébe / Mégy könyörülő főpap képébe.
5. Áldunk s imádunk mindörökké téged, / És dicsőítjük örök Istenséged;
/ Jó vagy, Uram, te, igen irgalmas, / Pap és király vagy, kegyes, hatalmas. /
A te érdemed a mi nyereségünk, / Mennybe menésed élő reménységünk,
/ Hogy minket is mint örökségedben / Résztetsz megnyert dicsőségében.
6. Adjad, Úr Jézus, hogy még e világban / Sátorozván is, ama mennyországban
/ Részt vehessünk, s mint tulajdonunkkal / Szentül éljünk mennyei jussunkkal,
/ És hogy e földet jó cselekedettel, / Hálaadásal, buzgó tisztelettel /
Mint lakostársai a szenteknek / Pitvarivá tégyük az egeknek.

Pünkösd – A Szentlélek eljövetele

Ajánlott zsolnárok: 19, 67, 89, 108, 150, 166, 197.

541 szöveg: *Veni Sancte Spiritus* antifónából M. Luther, 1524 | fordítás: Várad, 1648
dallam: Kolozsvár, 1744

1. Jö - vel, Szent-lé - lek Úr Is - ten,
Meny - nye - i szent a - ján-dék-kal,

Töltsd be szí - ve - in - ket é - pen
Szív - bé - li szent buz-gó - ság - gal,

Mely - nek szent-sé - ges e - re - je

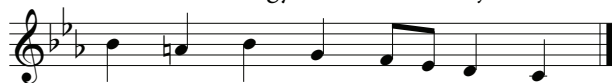
Nyel - ve - ket e - gye - ző hit - re

Egy - be-gyűj - te sok né - pe - ket,

Kik mondván, így é - ne - kel - je - nek;

Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

2. Te, szentségnek új világa, / Igédnek vezérlj útjára, / Taníts téged megismernünk, / Istent Atyánknak neveznünk. / Órizz hamis tudománytól, / Hogy mi ne tanuljunk mástól, / És ne legyen több más senki, / Hanem Krisztus, kiben kell bízni! / Halleluja! Halleluja!
3. Ó, mi édes Vigasztalónk, / Légy kegyes megoltalmazónk, / Hogy maradjunk utaidban, / Ne csüggedjünk háborunkban. / Erőddel elménket készítsd, / Gyenge hitünket erősítsd, / Hogy halál és élet által / Hozzád siessünk hamarsággal! / Halleluja! Halleluja!

szöveg: Szegedi Kis I., Debrecen, 1560
dallam: Debrecen, 1774

542

1. Jö - vel, Szent - lé - lek Is - ten,

Tarts meg min - ket I - géd - ben,

Ne le - gyünk sö - tét - ség - ben:

Ma - rad - junk i - gaz hit - ben.

2. Szenteld meg mi szívünket, / Világosítsd elménket, / Hogy érthessük Igédet, / Mi édes Mesterünket.
3. Adj isteni félelmet / És tiszta, új értelmet; / Igédde taníts minket, / Gerjeszd fel mi szívünket.
4. Vigasztald meg elménket; / Mindenben segíts minket; / Öregbítsd hitünket, / Távoztassad bűnünket.
5. Hogy téged az Atyával / És az ő szent Fiával / Dicsérhessünk mindnyájan / A fényes mennyországban.

1. Jö - vel, te - rem - tő Szent - lé - lek,
 És hí - ve - id - del légy vé - lek,
 Szent a - ján - dé - kid - dal szí - vek
 Ú - jul - jon és tel - je - sed - jék.

2. HATHATÓS VIGASZTALÓNAK / És Isten ajándékának,
 Avagy hét ajándékúnak, / Isten jobb keze ujjának,
3. MONDATOL ÉLŐ KÚTFŐNEK, / Tűznek és lelki kenetnek,
 Atyának ígéretinek / És az igaz szeretetnek.
4. GERJESSZ VILÁGOT ELMÉNKBEN, / Önts szeretetet szívünkben,
 Erősíts minket hitünkben / És nagy erőtlenségünkben.
5. ADJ NÉKÜNK TELJES ÖRÖMET, / Üdvösséghezó kegyelmet;
 Köztünk minden gyűlölséget / Ronts el, és adj egyességet.
6. TÁVOZTASD ELLENSÉGINKET, / És add meg békességünket;
 Mindenkor vezérelj minket, / Utálhassuk bűneinket.
7. ADJAD ISMERNÜNK AZ ATYÁT, / És az ő egyszülött Fiát,
 És hinnünk, hogy mindkettőtül / Szentül származol,
 vég nélkül.
8. DICSSÉG AZ EGY ISTENNEK, / Atya, Fiú, Szentléleknek;
 Kedves ajándéka ennek / Lakjék szívében mindennek.

1. Jövel, Szentlélek Úr Isten, / Ki Atyával vagy egy Isten,
 Tégy mivelünk kegyelmesen / A Krisztusnak érdeméért!
2. Bűnösök vagyunk előtted, / Mert nem fogadtuk intésed,
 De töröld el bűneinket / A Krisztusnak érdeméért.
3. Áldd meg, Szentlélek, szívünket, / Szenteld meg a mi
 lelkünket,
 Újítsd meg természetünket / A Krisztusnak érdeméért.
4. Te vagy szívünknek világa, / Minket tart bűnnek fogsága,
 Ne legyünk ördög országa / A Krisztusnak érdeméért.
5. Viseljed a mi gondunkat, / Neked adtuk mi magunkat,
 Vezéreljed útjainkat / A Krisztusnak érdeméért.
6. Sötétségünk fényessége, / Szívünknek vagy nyájassága,
 Lelkünknek légy boldogsága / A Krisztusnak érdeméért.
7. Szentlélek, kérünk tégedet, / Oltalmazd a te igédet,
 Ismerhessünk meg tégedet / A Krisztusnak érdeméért.
8. Dicsőség Atya Istennek, / Mi Urunk, Jézus Krisztusnak,
 Vigasztaló Szentléleknek, / Szentháromság egy Istennek.

» *A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. (Jn 14,26)*

1. Jö - vel, Szent - lé - lek Úr Is - ten,
Lel - künk - nek vi - gas - sá - ga,
Szí - vünk - nek bá - tor - sá - ga,
Ad - jad min - den hí - ve - id - nek
Te szent a - ján - dé - ko - dat;
Jö - vel, vi - gasz - ta - ló
Szent - lé - lek Is - ten!

2. Jövel, elhagyatottaknak / Nemes vigasztalója,
Árváknak édes Atyja!
Töltsd bé siralmas szívünket / Mennyei nagy örömmel.
Jövel, mi lelkünknek édes vendége!

3. Távoztasd el mi lelkünknek / Hitetlen sötétségét;
Világosíts meg minket,
Hogy az Istennek ígését / Hallhassuk és érthessük!
Jövel, és taníts meg az igaz hitre.
4. Jövel, gerjeszd fel szívünkben / Szent szerelmednek tüzét,
Rontsd el a gyűlölséget,
Hogy mi egységben lehessünk / Isteni szerelmedben:
Jövel, mi lelkünknek nagy vigassága!
5. Te vagy bizony örök Isten, / Ki Atyától s Fiútól
Mindörökké származol.
Te vagy mi Urunk Krisztusnak / Áldott, szent ígérete:
Te vagy mi lelkünknek megszentelője.
6. Te vagy, ki a prófétáknak / Általa régen szóltál,
Krisztust nekünk ígéréd;
Te a szent apostoloknak / Szívüket bátorítád;
Te vagy erőssége minden szenteknek.
7. Te vagy a nagy Úr Istennek / Mennyei ajándéka,
Igazságnak mestere.
Taníts minket a Krisztusnak / Igaz ismeretire!
Te vagy mi lelkünknek bölcs tanítója.
8. Világosítsd meg elménket, / Hogy hihessük: a Krisztus
Egyetlen üdvösségünk,
És az áldott Atya Isten / Kegyes atyánk minékünk;
Téged ismerhessünk Vigasztalónknak.
9. Adjad szent ajándékodat, / Bátorítsad lelkünket,
Hogy vallhassuk a Krisztust!
Adjad, hogy mi legyőzhessük / Az ördög csalárdságát!
Te vagy mi biztatónk, minden oltalmunk.
10. Biztasd félelmes szívünket, / Hogy kétségbe ne essünk
Halálunknak idején,
De nagy bátorsággal, vígan / E világból távozzunk!
Jövel, vigasztaló Szentlélek Isten!

1. Adj, Úr Is-ten, né - künk Szent-lel - ket,
Szent i - géd - ben é - píts meg min-ket,
Ad-jad meg-is-mer-nünk ter - mé - sze-tün - ket,
Tekintsd meg szük-sé - gün-ke-t, kö-nyör-gé-sün-ke-t:
Adj i - gaz hi - tet.

2. Te vagy, Atyánk, örök Úr Isten,
Kiben semmi kétségünk nincsen;
Neveljed hitünket te szent igédben,
Szent Fiadnak, Krisztusnak ismeretében,
Üdvösségünkben.
3. Te vagy, Krisztus, mi Üdvözítőnk,
Szent Atyádnál békességszerzőnk;
Mi életünk vagy te, lakozzál bennünk,
Hogy minden mi dolgunkban téged dicsérjünk
És dicsóítsunk.
4. Ó, Szentlélek, kérünk tégedet: Bátorítsad a mi szívünket;
Vigasztalj meg minket s igazgass minket,
Hogy hallván, megérthessük te szent igédet,
Üdvösségünket.

1. Szent - lé-lek, ö-röm Lel - ke, te vi - ga-szul jöt - tél,
Hogy a bút úgy űzd szer - te, mint fel - le - get a szél.
Meg - vi-gasz-tal sza - vad, Le - tör - li kö-ny-ye - in - ket,
Új ö - röm-re hív min - ket, új re-mény-sé-get ad.

2. Hős erő tőled árad megállni győztesen.
Ős ellenségünk támad és kísért szüntelen.
Védd Krisztus harcosát, / És add, hogy bátran
küzdve,
Rabszolgaságra, bűnre ne adja meg magát!
3. Az egész kerek földet te tartod kezvedben.
Te formálsz át kőszívet, hogy hússzívvé legyen.
Add, hogy a szeretet / És béke összekössön,
S mind e világon győzzön a gyűlölet felett.
4. Jöjj, tölts be szívet-házat hit tiszta fényével!
Teveled áldás árad, új élet sarjad fel.
Jöjj, áldott Szentlélek! / Jöjj, Atya, Fiú Lelke,
Hogy szüntelenül zengje erődöt új ének!

1. Jer, kér-jük Is - ten ál - dott Szent - lel - két,

Leg - fő - kép - pen az i - gaz hi - tért,

Hogy ha jön a vég - ó - ra, mel-lénk áll - jon,

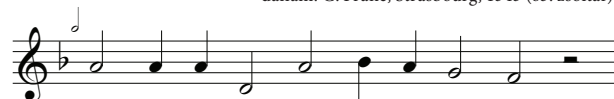

Ha - za - té - rés - re ké - szen ta - lál - jon,

Kö - nyö - rül - jön.

2. Jer, Világosság, ragyogj fel nekünk,
Hogy csak Krisztus légyen mesterünk,
El ne hagyjuk őt, mi hű Megváltónkat,
Aki népének örökséget ad. Könyörüljél.
3. Ó, Szeretet, áraszd ránk meged,
Hadd kóstoljuk édességedet;
Tiszta szívből mindenkit hadd szeressünk,
Egyességben és békében éljünk. Könyörüljél.
4. Ínségeinkben fő Vigasztalónk,
Halál ellen megbátorítónk,
Össze ne hagyj esni, ha ellenségünk
Reánk jó s romlást készít már nekünk. Könyörüljél.

1. Szent - lé - lek, végy kö - rül ben - nün - ket,

Ké - szíts ne - ved i - má - dá - sa - ra,

Szen - teld meg szí - vün - ket,

Ma - gasz - ta - lá - sa - ra,

Hogy té - ged szív - ből i - mád - has - sunk,

Há - lá - kat ad - has - sunk:

Hisz - szük, a mi szánk - nak szó - zat - ja

E - ge - id meg - hat - ja.

2. Szentlélek, imádunk mi téged, / Valljuk istenséged.
Hiszszük, hogy az új ember szíve / Saját kezéd műve.
Te vagy a hitnek mind szerzője, / Mind elvégezője,
Te gyújtasz szívünkben világot, / Forró buzgóságot.
3. Szakaszd el hát most is szívünket, / Minden érzésünket
A sok hiábavalóságtól, / E csalárd világtól,
Hogy az igének hallgatói, / Légyünk megtartói;
Mely szívünkben gyökeret verjen, / Gyümölcsöt teremjen.

1. A pün-kösd - nek je - les nap - ján
Szent-lé - lek Is - ten kül - de - ték,
Meg - e - ró - sít - ni szí - vü - ket
Az a - pos - to - lok - nak.

2. Melyet Krisztus ígért vala / Akkor a tanítványoknak,
Mikor méne mennyországba / Mindenek láttára.
3. Tüzes nyelveknek szólása, / Úgy, mint szeleknek zúgása
Leszálla az ő fejükre / Nagy hirtelenséggel.
4. Megtelvén ők Szentlélekkel, / Kezdének szólni nyelveken,
Mint ónékik a Szentlélek / Ad vala szólani.
5. Örüljünk azért őneki, / Mondván szép ékes éneket,
Felmagasztalván ő nevét / Örökkön örökké.
6. Dicsértessél Atya Isten, / És megváltó Fiú Isten,
Szentlélekkel egyetemben, / Mindörökké. Ámen.

1. Ó, ál - dott Szent - lé - lek,
Le - száll - ván a föld - re
ki az ég di - cső - sé - gé - vel,
zú - gó szél és tűz je - lé - vel
A ta - nít - vá - nyok gyű - lé - sé - be,
Úgy mun - kál - kod - tál, hogy lel - kük - be'
Csu - da e - rők - kel töl - tet - tek be.

2. Hatalmas erőddel őket egy szempillantásba' / Megvilágosítád, s hoz -
tad olyan változásba, / Hogy aznap, melyen előálltak, / És a népek -
nek prédikáltak: / Anyaszentegyházat fundáltak.
3. Jövel mihozzánk is, részeltess ajándékidban, / Lakozzál miben -
nünk mint élő diplomaidban! / Adj hitet, adj jó reménységet, /
Adj szentid között egységet, / Békességet és üdvösséget.
4. Oszlasd el homályos elménknek tudatlanságát, / Enyhítsd meg ele -
pedt szívünknek szomorúságát; / Éreztessed még ittlétünkben / Az
örömet a mi lelkünkben, / Melyet adsz örök életünkben!

1. Jé - zus, az í - gé - re - tet,
Ím, bé - tel - je - sí - tet - ted,
Bá - to - rí - tó Lel - ke - det
Mi - hoz - zánk el - kül - döt - ted,
A - ki ál - tal hí - ve - id
El - nye - rik ér - de - me - id.

2. Ama megfeszítettett / Test az égbe vitetett,
És helyette küldetett / E reánk kitöltetett
Lélek: örökkévaló / Gyámol és Vigasztaló.
3. Isten, aki tűzben jött / Mózeset elbocsátani,
S szélben ment Illés előtt / Őtet bátorítani,
Most kettős erőben: szent / Tűzben s szélben
megjelent.

4. Bátorítja szívüket / A Jézus híveinek;
Tudományt és nyelveket / Oszt kiküldötteinek.
Tudatlanból tanítót / Tesz, s betegből gyógyítót.
5. Egy halász, ha prédikál, / Fog sok ezer lelkeket,
S míg dühösen űzi Pál / Az eloszlott híveket,
Útban éri leverő / Mennyei tüzes erő.
6. Terjed e tűz az egész / Föld színére hirtelen,
Fú e szél s hatalmat vész, / Ahol akar, szüntelen,
Lelkesíti sorsosít, / Szentel és világosít.
7. Add nekünk is, Istenünk, / A te áldott Lelkedet,
Szent tűz adja érzenünk / Éltető kegyelmedet;
Adj hitet, szeretetet: / Lelki boldog életet.

” *Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újjonnan kell születnetek. A szél fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hová megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.* (Jn 3,6–8)

553 szöveg: Batthyány-graduál, 17. sz. eleje
dallam: Debrecen, 1774

E pün-kösd ün - ne - pé - ben, E pün-kösd
Ki Szent-lel - két szí-vünk - ben, Ki Szent-lel -
ün-ne-pé - ben Di - csér-jük Is - tent szív - vel,
két szí-vünk-ben Osz - to - gat - ja bő - ség - gel.
En - nek ö-rül föld, Ten-ger és a menny víg ked-vé-ben;
Min - den é - lő ál - la - tok sok rend - ben,
Mik ég - ben, föl-dön van - nak sok rész - ben,
Fák, fű - vek és min - den vi - rá - gok
Ú - jul - nak ö - röm - ben.

554 szöveg: Lengyel J., Debrecen, 1806
az előző dallamra

E pünkösd ünnepében, / E pünkösd ünnepében / Zeng nyelvünk
dicséreti, / Mert az Úr Szentlelkében, / Mert az Úr Szentlelkében /
Híveit részelteti: / Melynek ereje / Minden ismeretnek kútfeje; / Vi-
lágosságot ő gyújt szívünkben, / Erőt, bátorságot nyújt éltünkben, /
Áldott Lélek, te légy mellettünk, / S újjá születetünk.

Szentháromság ideje – Keresztyén élet a Szentlélek erőterében

Ajánlott zsoltárok: 8, 19, 65, 67, 93, 99, 138, 166, 179, 181, 191–196.

szöveg: Debrecen, 1592
dallam: Debrecen, 1774

561

1. Szent vagy ö-rök - ké, A - tyá Úr Is - ten,
a ma-gas mennyek - ben,
Ki te-rem-tet - tél és meg-tar-tot - tál
e nyo-mo-rult test - ben.

2. Szent a mi Urunk, Úr Jézus Krisztus, kit értünk bocsátál,
Kivel megváltál, hogy testünk miatt lelkünk el ne vesszen.
3. Szent a Szentlélek, ki az Atyával egy és a Fiúval,
Aki vigasztal és tanít minket az örök életre.
4. Szentség, dicsőség, légyen tisztesség a Szentháromságnak,
Ki uralkodik egy Istenségben most és mindörökké.

1. Ó, mi szent A-tyánk, ir - gal-mas és ke-gyes,
Is - ten szent Fi - a, U-runk Jé - zus Krisz-tus,
Ó, vi-gasz - ta - ló, él - te - tő Szent-lé - lek,
Egy ö - rök Is - ten!

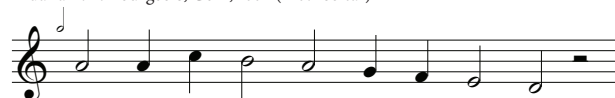
2. Ó, Szentháromság, nagy és erős egység,
Igaz Istenség, mérhetetlen jószág,
Angyalok fénye, árva népnek vigasz:
Világ reménye!
3. Amit alkottál, mind tenéked szolgál,
Sok teremtményed megdicsőít téged,
Mi is tenéked dicséretet zengünk:
Hallgass meg, kérünk!
4. Dicsőség néked, mindenható Isten,
Három személyben egylényegű fölség,
Tisztelet, áldás, himnusz illet téged,
Most és örökké.

1. Szent - há - rom - ság egy Is - ten - ség,
Meny - nye - i ö - rök szent Fel - ség,
A nap im - már le - ha - nyat - lott,
Te gyújts szí - vem - ben vi - lá - got!

2. Éneklünk reggel tenéked,
Este imádjuk Szentséged,
Úristen, téged dicsérünk,
Mindörökké téged félünk.
3. Dicséret örök Atyánknak
És ő egyetlen Fiának,
A vigasztaló Léleknek,
Szentháromság egy Istennek!

564 szöveg: Ráday P., 1715
dallam: L. Bourgeois, Genf, 1551 (125. zsoltár)

1. Di - csé - ret a Szent - há - rom - ság - nak,

Egy ö - rök Is - ten - nek,

Ki U - ra min - den - nek

És te - rem - tő - je a vi - lág - nak:

Csak ö - vé lé - gyen a di - cső - ség

És a tisz - tes - ség!

2. Dicséret légyen az Atyának,
Ki teremtett épen,
És takargat szépen
Szárnyai alatt hatalmának,
Sőt gondot tart bűnös testemre
S egész éltelme.

3. Dicséret légyen a Fiúnak,
Ki értem testté lett,
S minden bűnt eltörölt,
És hozzám nagy-bő irgalmúnak
Jelenti magát az életben
S az ítéletben.
4. Dicséret légyen Szentléleknek,
Ki engem megszentelt,
S magának pecsételt,
És vigassága a híveknek,
Ki vezérel az igaz hitre
S örök életre.
5. Dicséret, áldás és dicsőség,
Erő és hatalom,
Örök birodalom,
Felmagasztalás és tisztesség
Légyen lelkemtől néked, Isten,
Mennyben és itten!

1. A menny U - rá - nak tisz - te - let,
Mert nagy ke - gyel - me véd, ve - zet,

Di - cső - ség, há - la zeng - jen,
Öv ár - tó vé - szek el - len!

Ő min - ket ir - gal - má - ba vett, El - né - mul harc és

gyű - lö - let: Ő ad mi - né - künk bé - két.

2. Megváltónk, Isten szent Fia, / Úr Jézus, hála néked,
Hogy értünk, elveszettekért / Hullattad drága véred.
Isten Báránya, hű Urunk, / Fogadd el kérő sóhajunk:
Te légy irgalmas hozzánk!
3. Szentlélek, légy Vigasztalónk, / Ha Sátán kísért, támad!
Te őrizd, védelmezd, te óvd / A drágán szerzett nyáját!
Megváltónk értünk szenvedett, / Legyőzni bajt, inségeket:
Te adj erőt minékünk!

1. Té - ged, Úr Is - ten, mi, ke - resz - tyé - nek di - csé - rünk és ál - dunk,

És A - tya, Fi - ú, Szent - lé - lek - nek val - lunk.

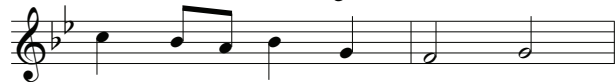
2. Néked a tiszta, ártatlan és szent angyalok szolgálnak,
Szüntelen hangos felszóval kiáltnak:
3. Szent, szent, szent Isten, te seregeknek vagy Ura, Istene!
Teljes a menny s föld nagy dicsőségeddel!
4. Apostoloknak és prófétáknak dicső szent serege
És mártíroknak, magasztal éneke.
5. Téged a földön a keresztyének szent gyülekezetje,
Szent Atya Isten, mindenkoron dicsér.
6. És imádandó te szent Fiadat, az Úr Jézus Krisztust,
És vigasztaló Szentlélek Úr Istent.
7. Te dicsőségnek, Úr Jézus Krisztus, vagy örök Királya,
Atya Istennek egyetlenegy Fia.
8. Oltalmazd meg veszedelemtől a te népeidet:
Oltalmazd büntől s lelki kártól minket.
9. Dicsérünk téged, mennyei Atyánk, a te szent Fiaddal
És mindörökké Szentlélek Istennel.

1. Té - ged, ó, Is - ten, di - csé - rünk,
Fő ki - rá - lyunk - nak is - me - rünk,

Té - ged U - runk - nak val - lunk,
Ál - dunk és ma - gasz - ta - lunk:

Vég - he - tet - len fel - sé - ged,

Fel - sé - ged, di - cső - sé - ged.

An - gyal, em - ber nem fog - hat - ja,

Mín - de - nik csak csu - dál - hat - ja.

2. Királyi széked kerítik / Kérubok és szeráfok, / Magukat arcra terítik / Sok százezer angyalok, / Minden boldog seregek, / Kikkel az eget zengnek, / Lerakva koronájukat, / Téged imádnak, Urukát.
3. És ezt kiáltják szüntelen: / Szent, szent, szent az Úr Isten! / Dicsősége földön-mennyen / Mindörökké meglészen, / Mindenütt jelenvaló, / Mindent látó és halló, / Királya az angyaloknak, / Ura földi királyoknak.

4. Téged dicsér, Atya Isten, / Szent Egyháznak népe, / Mind ott fenn, mind alatt itten, / Mint szent felséged képe. / A megszerzett üdvösség, / A hit és a kegyesség, / Mind nagy kegyelmed munkája, / Dicsőséged prédikálja.
5. Istennek egyszülött Fia, / Ki felvetted testünket. / És így lettél atyánkfia, / Hogy megváltsál bennünket, / Ó, dicsőség Királya, / Minden keresztyén szája / Szívől származott énekkel / Dicséretre énekel.
6. Te bűn és ördög hatalmát / Meggyőzvéen haláloddal, / A halálnak diadalmát / Te feltámadásoddal, / Szent Atyáddal egy székben / Ülsz jobbra felől mennyben, / Hogy mi is véled ott legyünk, / Dicsőségében részt vegyünk.
7. Ó, Szentlélek, egy Istenség / Az Atyával s Fiúval, / Téged egész keresztyénség / Megszentelőjének vall. / Ó, dicső Szentháromság, / Legfőbb szentség és jóság, / Egy üdvözítő Istenünk, / Téged örökké dicsérünk.
8. Ó, győzedelmes királya, / Jézus, megváltottidnak, / Feje, irgalmas bírása / Véren vett szolgálidnak! / Jöjj, vezéreljed néped, / És áldd meg örökséged; / Tápláld lelkünk igéddel, / Szent testeddel, szent véreddel.
9. Hitünket, reménységünket / Szentlelkeddel erősítsd, / Istenhez szeretetünket / S feleinkhez öregbítsd. / Vigy előbb a szentségben, / Adj részt a dicsőségben / Testi halálkor lelkünknek, / Feltámadáskor testünknek.
10. E végre még ez életben / Bocsásd meg bűneinket, / Hogy a jövő ítéletben / Ne vádoljanak minket. / Bízunk is szent véredben, / Kezesi érdemedben; / A halálban is remélünk, / Hisszük, meg nem szegyenülünk.

1. Ál - dunk té - ged, Is - te - nünk,
Ég, föld ró - lad szól ne - künk.

És cso - dál - juk é - gi e - rőd.
Térd - re hul - lunk sí - ned e - lőtt.

Mert te min - dig szent és nagy,

Vál - to - zat - lan egy Úr vagy.

2. Minden élő téged áld. / Angyalének szárnyal feléd.
Minden kérub és szeráf / Néked mondja dicséretét.
Néked hódol, rád tekint. / „Szent, szent, szent!” – azt zengi mind.
3. Téged áldunk, Istenünk. / Téged dicsér szolgálatunk.
Életünk tiéd legyen! / Hálát mondjon minden napunk!
Bűntől, bajtól védj te meg! / Áldd meg, óvd meg népedet!
4. Irgalommal nézz le ránk! / Mint ígérted, légy mivelünk!
Benned bízunk, jó Atyánk. / Szent nevedről énekelünk.
S mert reményünk csak te vagy, / Veszni minket, ó, ne hagyj!

1. Ím, ké - szen áll az al - ko - tás! Nézd, Is - ten mű - ve mily cso -

dás! Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! Jöjj, nap, arany - sugárt ve -

tő, Jöjj, e - züst - hin - tő hold, e - lő; Zeng - je - tek, zeng -

je - tek: Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

2. Zengj, égbe kúszó fellegár, / Halld, még a szél is zúgja már:
Halleluja! Halleluja!
Szép hajnal, harmatot hagyó, / Hús alkonyat, békét adó;
Zengjétek, zengjétek: / Halleluja, halleluja, halleluja!
3. Zúgj, tengerekre szomjazó, / Bő víztől áradó folyó:
Halleluja! Halleluja!
Tűz, ó, te titkos őserő, / Zord fellegekbe' fészkelő;
Zengjétek, zengjétek: / Halleluja, halleluja, halleluja!
4. Visszhangozzék a hálaszó: / Mily nagy az Úr, az Alkotó!
Halleluja! Halleluja!
Atya, Fiú s Szentlélek ő, / Szentháromságban egy dicső;
Zengjétek, zengjétek: / Halleluja, halleluja, halleluja!

1. Ví - gak e föld la - ko - sa - i,
Víg a mag - ve - tő, hogy né - ki

Mert meg - nyíl - tak aj - ta - ja - i
Or - cá - já - nak ve - rej - té - ki

Az Úr bő tár - há - zá - nak,
Nem hi - á - ba hul - lá - nak,

Mert a - hol hin - tett ma - rok - kal,

Most ki - ter - jesz - tett ka - rok - kal

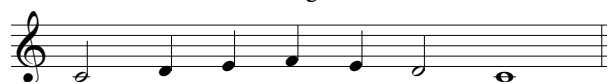
Hord - ja ké - vé - i so - rát;

A - ki se - gít - sé - gül hí - ván

Az U - rat, dol - goz - ni kí - ván,

Nyer tő - le ily a - do - mányt.

2. Ezért, ó, jóltévő Atyánk, / A mi szívünk, nyelvünk és szánk
Csak tégedet magasztal:
Hogy ékeskedik a mező / Gyümölcscsel, és az éhező
Számára készül asztal.
Mert amit más nem adhatott, / Hintél esőt és harmatot
A szomjúzó földekre,
Napodat az igazaknak, / Valamint a hamisaknak
Felhoztad mezejükre.
3. Tartsd meg, Uram, a munkásnak / Erejét az aratásnak
Örvendetes idején,
Oltalmazd meg kezünk között, / Amit a föld gyümölcsözött
Kinek-kinek mezején,
És adjad, hogy mi azokkal / A tőled vett áldásokkal
Háládatosan éljünk;
Akár iszunk, akár eszünk, / Vagy akármit cselekeszünk,
Jóvoltodról beszéljünk.